

individu se n'ha de derivar un augment de capacitat productiva.

Per a l'adquisició de terrenys, hom podria pensar que aquests no deuen ésser adquirits fins que verdaderament siguin necessaris, ja que d'aquesta manera poden adquirir-se on més convenientes siguin i d'altra part, que les despeses més cresques per aquella adquisició ja per augment de preu del terreny ja per tenir d'aterrar alguns edificis compresos en ell, seran més petites que les que reportaria la conservació i pèrdua de renda per impostos; sense comptar que si aquests són creats abans de temps es fa un gasto innecessari.

Lo que sol fer-se és adquirir terrenys, equilibrats, a poguer ésser, amb la zona edificada de ciutat, enllaçant-los entre si amb grans avingudes (3) i amb les places i espais lliures de la ciutat.

Aleshores podrien passar aquests terrenys per tres etapes succesives, si's volgués, que dependrien de la naturalesa i condicions del mateix: Parc silvestre o natural, en que les condicions del terreny no experimenten modificacions d'importància; el parc desenvolupat, on per un hàbil i expert tractament es combinen les característiques naturals, tals com llacs, boscos i prats, etc.; i ultim, el jardí metoditzat o parc formal. Si fós lo suficient gran podria passar per aquests tres estats.

Fet d'aquesta manera, el terreny comprat inclús se podria destinar, en part, a l'edificació i així s'aliviaria la carga del cost de compra. S'hi podrien edificar Museu, Escoles, Biblioteca, Quarter de Bombers, etc., edificis que, dissortadament, manquen encara en moltes poblacions.

R. GUINART I CAVALLE.

(3) Un dels park-ways de Nova York té tres kilòmetres i mig de llarg per 130 metres d'ample. El més ample de tots és el Bay Ridge Park-way de Brooklyn que varia de 100 a 300 metres d'amplada. El més llarg és el Park-way Ocean que té 8 kilòmetres de llarg per 85 metres d'ample.

UN BON SONET

* * *

*Un bon sonet és una joia d'or
I'l darrer vers, la pedra més preciosa
En cada quartet lluu tot un tresor
I cada tercet té una perla hermosa.*

*Catorze versos no és pas gaire cosa,
Emprò 'l poeta hi pot tenir la sort
De fé una flor més beyla que la rosa,
Vuidant l'ideia al càlzer de son cor.*

*Si cada quartet n'és daurat polmeyl
I'ls dos tercets són flors de ric joieyl:
De mots del Gai Saber, joliu capitol,*

*Ningü en quet món podrà ser tant berjaula
Que vulgui al sonetiste negá 'l títol
De polít argenter de la paraula.*

*Per la dolor que duus plasmada al rostre,
per l'esguard reflectint un greu neguit,
reso en la fosca un amor-nostre
amb cor estret i compungit.*

*I la llum em sorpren i joganera
tusta els vitralis i es descompon;
i veig fosa la nit i riallera
l'oviro deixondida del mal son.*

VIATIC

*Un reftar d'ocell, un raig de llum,
una cara de verge riallera,
un esclat de bonesa, un dolç perfum
de primerenques flors de primavera,
una taula frugal, un llibre, un llit,
un cel assolellat i un clar de lluna;
curulla va la nau de la fortuna
creuant lleugera el mar de l'infinít.*

MICHEL VENTURA.

ENRIC LLUELLES.